

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszących odwołanie:

- Sąd błędnie zinterpretował skargę wszczynając postępowanie, w związku z czym zmienił w niedopuszczalny sposób przedmiot sporu, uznając za akty zaskarżalne łącznie lub za część zaskarżonego aktu dokumenty i inne elementy zawarte w aktach sprawy dotyczących decyzji z dnia 1 grudnia 2010 r., która w rzeczywistości jest jedynym zaskarżonym aktem;
- Sąd dopuścił się błędnego zastosowania art. 44 § 1 regulaminu postępowania, orzekając, że zaskarżony akt nie został zidentyfikowany w całości, ponieważ nie zostały wyszczególnione dokumenty i inne elementy zawarte w aktach sprawy dotyczących decyzji z dnia 1 grudnia 2010 r., które jednak w rzeczywistości nie są częścią zaskarżonego aktu ani aktami zaskarżalnymi łącznie. W związku z takim orzeczeniem Sądu doszło do niedopuszczalnego ograniczenia prawa do ochrony sądowej wnoszących odwołanie i naruszenia fundamentalnej zasady do rzetelnego procesu.
- Sąd zastosował błędnie art. 263 akapit szósty 6 TFUE, odrzucając jako wniesioną po terminie skargę na decyzję z dnia 1 grudnia 2010 r., której jednak wnoszące odwołanie nie znają — i nadal nie znają — w całości, w związku z czym w chwili wniesienia skargi nie zaczął nawet jeszcze biec dwumiesięczny termin do wniesienia skargi. W związku z takim orzeczeniem Sądu doszło do niedopuszczalnego ograniczenia prawa do ochrony sądowej i prawa do skutecznej skargi do organu sądowego.
- Sąd dopuścił się błędnego zastosowania art. 64 i 65 regulaminu postępowania, oddalając wniosek o zastosowanie środków organizacji postępowania i środków dowodowych, ponieważ orzekł, iż dokumenty i elementy akt sprawy dotyczących decyzji z dnia 1 grudnia 2010 r., o których przedłożenie wnioskowano, stanowią część zaskarżonego aktu, podczas gdy w rzeczywistości stanowią one jedynie elementy jej uzasadnienia. W związku z takim orzeczeniem Sądu doszło do niedopuszczalnego ograniczenia prawa do ochrony sądowej wnoszących odwołanie i naruszenia fundamentalnej zasady do rzetelnego procesu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Stockholm (Szwecja) w dniu 7 stycznia 2013 r. — Skandia America Corporation USA, filial Sverige przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-7/13)

(2013/C 55/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Stockholm

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skandia America Corporation USA, filial Sverige

Strona pozwana: Skatteverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenie nabytych na zewnątrz usług przez główny zakład spółki położony w państwie trzecim na rzecz oddziału spółki znajdującego się w państwie członkowskim, z przypisaniem kosztów nabycia oddziałowi, stanowi transakcje podlegające opodatkowaniu, jeżeli oddział jest członkiem grupy VAT w tym państwie członkowskim?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy położony w państwie trzecim główny zakład spółki należy uznać za podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim w rozumieniu art. 196 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, co oznacza, że to usługobiorca podlega opodatkowaniu z tytułu tych transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).